

Oponentský posudek magisterské diplomové práce Kateřiny Hlobilové Henri Michaux v českých překladech (Analýza čtyř překladů díla *Un certain Plume*), ÚTRL FF UK, Praha 2006

Diplomová práce Kateřiny Hlobilové o rozsahu 129 stran (členěná do tří hlavních částí) je věnována analýze čtyř českých překladů prozaického díla Henriho Michauxe *Un certain Plume*, vytvořených Václavem Jamkem (2000), Patrikem Ouředníkem (1995), Jindřichem Veselým (1995) a Vladimírem Kafkou (1968).

Práce je uvedena výstižnou a zároveň velmi svěží studií věnovanou Michauxovu životu a dílu. Za ni je zařazen přehled českých překladů. Východiskem pro srovnávací translatologickou analýzu je kapitola věnovaná literárnímu rozboru textu originálu, opírající se o odbornou literaturu a stanovící základní pilíře michauxovské poetiky. Vynikající stylizaci této kapitoly dle mého soudu ruší občasná tendence K. Hlobilové začít větu česky a dokončit ji francouzsky (vyznačuje se dobrou prací s citacemi, na druhé straně neumožňuje nefrancouzštináři seznámit se kompletně s celým obsahem – jeden příklad za všechny na str. 37 dole a 38 nahoře).

Jádrum práce je kapitola nazvaná „*Plume v českých překladech*“. V ní diplomantka na vhodně vybraných úryvcích z textu analyzuje a komentuje překladatelské přístupy a strategie jednotlivých překladatelů. Vysoce oceňuji, že K. Hlobilová dodatečně zařadila analýzu téměř neznámého překladu Kafkova, který se jí v průběhu práce dostal do ruky. Pro tento oddíl předložené studie je charakteristický velmi poctivý přístup. Diplomantka nasbírala dostatečné množství průkazného materiálu, na jehož základě se nejenom odvážila hodnotit řešení některých „nedotknutelných“ překladatelů, ale místy dokonce navrhuje velmi rozumná řešení vlastní, která sedí (str. 53, 68 a další).

Ukazuje se, že její metoda posuzování a srovnávání jednotlivých překladatelských přístupů je objektivní a přináší (někdy i překvapivé) závěry, s nimiž lze bez výhrad souhlasit. Jedna drobnost: autorčin hodnotící přívlástek „působit *mileji* než originál“ čtu jako rozverný přepis (str. 61, 71). Přesto je pro její práci posuzovatele typická především kultivovanost hodnocení, s níž se nesetkáváme tak často.

Kromě obdivu ke způsobu, jakým se diplomantka dokázala vypořádat s poměrně obtížným materiálem, bych jí chtěla touto cestou poděkovat i za to, že se odvážila objektivně pracovat s textem „autority“, pořízeným jejím zesnulým učitelem, překladatelem Jindřichem Veselým, a doprovodit svá zjištění trefnými soudy (např. str. 104).

Diplomovou práci Kateřiny Hlobilové považuji za vynikající, záslužný výkon, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím ji v ý b o r n ě.

V Praze dne 11. září 2006

PhDr. Šárka Belisová

